

naostro

JANA JAVORSKÁ

Jana Javorská

Naostro

Copyright

Autorka: Jana Javorská

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-515-6 (ePub)

978-80-7512-516-3 (mobipocket)

978-80-7512-517-0 (pdf)

Vážení čtenáři a čtenářky,

ráda bych vás upozornila, že tato kniha je opravdové porno. Pokud ji budete číst na veřejnosti, neručím za následky.

Každopádně vám všem přeji příjemný erotický zážitek.

Vaše Jana Javorská

Příběh první

Hříšnice

Seděla jsem s kolegou v restauraci a probírala kritéria výběrového řízení na post nového člena našeho kolektivu. V poslední době se nám ve firmě navršilo příliš mnoho práce, kterou náš šestičlenný tým zkrátka nezvládal. Pracovali jsme neustále nejen v kanceláři, ale i při obědě, po večerech doma a mnohdy i na návštěvách. Téměř jsem už ani nevnímala, co je vlastně za den. Neměla jsem čas hledat si přítele a žít nějaký soukromý život. Práce mě celou přímo pohltila.

Dojídala jsem svůj oběd a živě přitom diskutovala s kolegou, když k vedlejšímu stolu přišli tři muži. Nevím proč, ale od doby, kdy dosedli na místa, upoutali moji pozornost. Nemohla jsem se soustředit na práci a můj zrak se neustále tajně ubíral jejich směrem.

„Co je ti?“ zeptal se po chvílce můj kolega Mirek, když si všiml mého rozrušení.

„Promiň, cos říkal?“ střelila jsem po něm otázkou, protože mě vyrušil ze zajímavých představ.

„Ptal jsem se, co se děje?“ zopakoval mi svůj dotaz Mirek.

„Nic. Proč myslíš?“ podivila jsem se.

„Protože mě vůbec neposloucháš,“ zavrčel na mě.

„Promiň. Něco se ti zdá,“ nedala jsem se. Nehodlala jsem mu vyprávět o tom, co se právě odehrává v mojí hlavě a proč mi nějakou podivnou náhodou začaly vlhnout kalhotky.

„Přestaň se furt omlouvat a vybal to,“ nařídil mi diktátorsky.

„Říkám, že nic. Už toho mám asi dost. Potřebujeme oba pauzu,“ prohlásila jsem.

„Jo, v tom s tebou musím souhlasit. Už jedeme na plný obrátky víc než tejden. Dáme si tedy přestávku, co říkáš?“ navrhl Mirek.

„Super. Stejně už dozajista nic novýho nevymyslím. V hlavě mám guláš,“ postěžovala jsem si.

„Tak fajn. Víš co? Mám nápad. Kašlem na to. Zítra si uděláme volný den,“ pronesl Mirek nečekaně.

Okamžitě jsem s radostí uvítala jeho rozhodnutí. Stále mi však pohled utíkal ke skupince tří pohledných mužů ve věku tak od pětatřiceti do čtyřiceti let sedících u vedlejšího stolu. Když jsme

zaplatili a já vkládala peněženku zpátky do kabelky, dostala jsem nápad. Vyndala jsem svoji vizitku a při odchodu ji hodila mezi muže doprostřed jejich stolu. Jen jsem se na ně usmála a zmizela.

„Co jsi to provedla?“ kárala jsem se po odchodu z restaurace. „Chovala ses jako děvka!“ napomínal mě můj uvědomělý vnitřní hlas. Nasedla jsem do svého auta a rozjela se k domovu.

Další d'ábelský hlásek mi však během jízdy našeptával: „Co si to takhle rozdat se všemi třemi najednou? Dovedeš si to vůbec představit?“

Zacukalo mi v rozkroku tak silně, že jsem to musela rozdýchávat.

„Uf, ať už jsem doma!“ modlila jsem se v duchu a viděla se, jak spěchám do bytu, zavírám za sebou dveře, chvatně se svlékám do naha, upadám na postel v ložnici a divoce onanuji. Nacvičeným tahem vyndávám vibrátor z nočního stolku a než ho stačím pořádně zasunout, už se mě zmocňuje křeč orgasmu. Silně sevřu vibrátor vnitřními svaly a vykřiknu zplna hrdla. Rozkoš se mi rozlévá do celého těla a cítím, jak se mi při tom třesou nohy. Dýchám, jako bych právě uběhla maraton. Ani jsem si nestačila představit některého z mužů, které jsem dnes potkala v restauraci, svlečeného do naha.

Celá rozechvělá jsem se ploužila do sprchy. Jakmile mi dopadl teplý příval vody na tělo, začala se mě znovu zmocňovat

touha po sexu. Nastavila jsem sprchovou hlavici tak, abych soustředila průtok na jeden mohutný proud. Masírovala jsem si s ním bradavky a občas zabloudila mezi stehna, kde se mi vkrádal mezi naběhlé pysky. Opřela jsem se o stěnu a pomalu klouzala zády do sedu. Stále jsem na sebe nechávala tryskat pramen teplé vody. Vsedě jsem pak roztáhla nohy a dráždila si skulinku přívalem vody tak dlouho, dokud se nedostavil další pulsující orgasmus.

„Aaaach,“ vydral se mi z úst blažený výkřik.

Druhý den před polednem mi zazvonil telefon a tajemný hlas mi sdělil jen: „Dnes večer ve 20,00 hodin, hotel Zlatý orel. Pokoj číslo 125,“ a zavěsil.

Než jsem stačila cokoliv říct, bylo na druhé straně slyšet jen pípání oznamující, že hovor skončil. Nejprve jsem si myslela, že to byl nějaký omyl a chtěla jsem zavolat zpátky, ale pak mi svitla naděje, že by snad jeden ze tří mužů přece jen neodolal a vizitku si schoval?

Žonglovala jsem s tou myšlenkou celé odpoledne. Chvilku jsem byla přesvědčená, že tam určitě nepůjdu, protože by to mohlo být nebezpečné. Zvědavost však ve mně hlodala dál a já začala přemýšlet, co si obléknu na sebe, abych oslnila. Nemohla jsem se soustředit na nic jiného, jak jsem byla tím nápadem pohlcena. Jaké by to asi bylo milovat se s cizím mužem, kterého jsem nikdy dříve nepotkala? Chci to! Musím to udělat, jinak bych si to určitě vyčítala.